

Zamek Królewski w Piotrkowie Trybunalskim

Wieża składa się z trzech pięter, jej podwaliny stanowią wysokie podpiwniczenie wykonane z kamienia polnego oraz cegły gotyckiej. Każde piętro jest wyższe od poprzedniego natomiast jego mury stają się cieńsze a okna większe i wyższe. Budynek łączy w sobie elementy renesansowe - stropy, okna, portale, jak również rozwiązania architektoniczne charakterystyczne dla stylu gotyckiego - technologia budowy.

Najniższa część budynku była przeznaczona na skarbiec, archiwum oraz loch. Parter oraz pierwsze piętro budynku miały jednakowy rozkład pomieszczeń - w części północno-wschodniej znajdowała się klatka schodowa, natomiast zachodnie pomieszczenia były przeznaczone na cele mieszkalne. Na pierwszym piętrze mieszkał król, niżej - na parterze znajdowały się pomieszczenia przeznaczone dla dworzan. Najwyższe piętro zamku - określanego tym mianem przez piotrkowian, mieściło sale reprezentacyjne władcy.

Po przeniesieniu sejmów do Warszawy zamek stał się siedzibą starostów piotrkowskich, zniszczony podczas najazdu szwedzkiego w XVII w., został następnie odbudowany przez starostę Michała Warszyckiego. W okresie zaborów budynek systematycznie niszczył, stając się miejscem zamieszkania dla miejskiej biedoty. Ze względu na fatalny stan techniczny budowli postanowiono ją zburzyć, jednak protesty uczonych z Akademii Umiejętności sprawiły, że poprzestano jedynie na rozbiórce II piętra, co nastąpiło w roku 1869. Budynek następnie przekształcono w wojskową kancelarię i cerkiew. Funkcje te piotrkowski zamek pełnił do wybuchu I wojny światowej. W sierpniu 1918 roku okupacyjne władze austriackie zdecydowały o przekazaniu budynku Polskiemu Towarzystwu Krajoznawczemu. Decyzję tę potwierdziły władze odrodzonego państwa polskiego. Przekazanie zamku na potrzeby Muzeum wiązało się z koniecznością przeprowadzenia prac remontowych - trwały one do roku 1922. Oficjalne otwarcie Muzeum Krajoznawczego Ziemi Piotrkowskiej nastąpiło 15 października 1922 roku. Od tego momentu datuje się również historia zamku jako instytucji muzealnej. Kolejne prace, tym razem mające na celu odbudowę II piętra budynku trwały od roku 1963 do 1969. W 2014 roku uzupełniono część elementów renesansowych gzymsów i parapetów okiennych, skutych jeszcze na początku XX w.

Obecnie w zamku mieści się Muzeum Okręgowe ze stałą ekspozycją obejmującą zakresem tematycznym zagadnienia ze świata archeologii, etnografii, historii, militariów oraz sztuki. Muzeum dysponuje różnorodnym zbiorem dawnej broni, spośród której na szczególną uwagę zasługują najstarsze miecze (m.in. miecz krzyżacki z okresu bitwy pod Grunwaldem i krótki miecz katowski używany przy wykonywaniu wyroków wydawanych przez Trybunał Koronny w Piotrkowie).

Więcej informacji na stronach:

[Strona Muzeum](#)

[Profil Facebook Muzeum](#)